

DIJOURS, 14 DE MAIG DE 2015 — 20 h
ONCA al Palau — Petit Palau

Concert núm. 5

Les cordes de la Mediterrània

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra
Gerard Claret, concertino director
Eduard Iniesta, instruments de doble corda
Miguel Ángel Cordero, contrabaix
Antonio Sánchez, percussió ètnica
Robert Armengol, percussió clàssica

ONCA
FUNDACIÓ

Programa

Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra

Gerard Claret, concertino director

Eduard Iniesta, instruments de doble corda

Miguel Ángel Cordero, contrabaix

Antonio Sánchez, percussió ètnica

Robert Armengol, percussió clàssica

Eduard Iniesta (1968)

Preludi per a Ivan Ivanovich, op. 26 (instrument: *buzuki* grec)

Els set pecats, op. 28 – Enveja (instrument: *tzouras*)

La petita casa de mi mateix, op. 21 (instrument: guitarra)

I. Ja som a la tardor / II. Platja dura / III. El fanal vermell / IV. Ens creiem únics /

V. Matinada lletosa / VI. Vespre a la cafeteria

Els set pecats, op. 28 – Ira (instrument: *buzuki* grec)

Papallona d'Istanbul, op. 22 (instrument: saz)

I. Europa / II. Àsia

Al peu del Cadí, op. 20 (instrument: blagama)

I. Silenci inquiet amb dona d'aigua / II. L'arribada dels primers minairons /

III. Maleïts minairons / IV. El misteriós cant de la dona d'aigua / V. Retorn

Cançons op. 27 – Vida vulnerable (instrument: guitarra acústica i veu)

Durada aproximada d'aquest concert: 75 minuts.

Avui us vinc a oferir una mica de mi, “La petita casa de mi mateix”, com diria l'enyorat Vinyoli.

Jo sóc, com tothom, un seixanta-cinc per cent d'aigua. La resta són cordes que obtinc fruit de la perseverança, la passió i la dedicació, perquè un dia algú em va disposar damunt de dues cordes i, com si fossin vies de tren, em va empènyer en un viatge apassionant i sense fi per aquest univers que tant estimo.

D'aleshores ençà que llischo damunt la doble corda i de camí procuro engreixar la meva col·lecció, de la qual avui us ofereixo un tast.

Em donaria per satisfet si amb aquest conjunt d'obres que escoltareu us poguéis transmetre ni que fos l'aroma d'aquest univers i, per tal d'assolir aquest repte, he triat alguns d'aquests instruments que travessaran el pont de Bòsfor, s'endinsaran en la nostra petitesa i observaran la majestuositat del Cadí i els éssers fantàstics que l'habiten.

Vull agrair de tot cor la confiança que m'han atorgat en Gerard Claret i l'ONCA, i sobretot la seva dolça companyia en aquest trajecte.

Eduard Iniesta

Comentari

Diu Eduard Iniesta, tot referint-se a si mateix, que *“jo sóc, com tothom, un seixanta-cinc per cent d'aigua. La resta són cordes que obtinc fruit de la perseverança, la passió i la dedicació, perquè un dia algú em va disposar damunt de dues cordes i, com si fossin vies de tren, em va empènyer en un viatge apassionant i sense fi per aquest univers que tant estimo. D'aleshores ençà que llischo damunt la doble corda i de camí procuro engrèixar la meua col·lecció, de la qual avui us ofereixo un tast”*. Vet aquí ben explicat i de primera mà, sense embuts ni filtres, allò que avui podrem escoltar.

Les casualitats han afaïçonat la vida d'aquest compositor. Ben segur que, més o menys, això passa amb tothom, però en el cas d'Eduard Iniesta vida i obra es fonen i es confonen i fets potser anecdòtics, com néixer i créixer a Barcelona, o haver triat un instrument en comptes d'un altre, no només fan que ell sigui com és, sinó que això mateix fa que la seva música sigui com és. Està fascinat pels paisatges del nostre país, com l'entorn de les muntanyes del Cadí i els éssers màgics que l'habiten, però també pel port de Barcelona, lloc on gent diversa –no sempre màgica–, músiques diverses i parles distintes es barregen com en altres ports del món. La imatge del port és prou eloqüent per definir la música d'Iniesta. El folklore urbà del tango de Buenos Aires, del fado de Lisboa, de les músiques –aquestes sí, ben màgiques– d'Istanbul, del Caire i de tants i tants altres llocs on amb el nom n'hi ha prou per desvetllar la nostra imaginació.

Ell defineix la seva música com a portuària, *“perquè neix a Barcelona, una ciutat custodiada per un port, lloc per on li arriben les influències culturals dels països que l'envolten”*.

Prou coneixedor dels més diversos instruments de cordes gràcies als viatges sovintejats pel Mediterrani, que és font permanent d'inspiració en la seva tasca, avui proposa un recorregut per alguns d'aquests instruments. Tot i que *“no sóc molt amant d'explicar les obres”*, tal com em confessà recentment, veu en el concert d'avui una panoràmica d'allò que li és més proper, tant els paisatges ja esmentats com una determinada literatura, sigui Txékhov o Vinyoli... i els pecats, perquè, com ell mateix diu, *“he pensat sempre que el pecat mai no m'abandona”*.

Josep Pascual, compositor i crític musical

DILLUNS, 18.05.15 — 20.30 h — PETIT PALAU

Matosinhos String Quartet Concert presentat per Fundació Gulbenkian / Casa da Música

Obres de Mozart, Xostakòvitx,
Vianna da Motta i Ravel

Biografies

Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra

Gerard Claret, director artístic i concertino director

Va néixer l'any 1992 en el format d'orquestra de cordes i el violinista andorrà Gerard Claret n'és el concertino director. És gestionada per la Fundació ONCA, entitat formada pel Govern d'Andorra i la Fundació Crèdit Andorrà, que en són els patrons. L'any 2006 va iniciar les seves actuacions com a orquestra clàssica.

El 2003 signà un conveni de col·laboració amb el Teatre-Auditori Sant Cugat i l'Escola Municipal de Música Victòria dels Àngels, de Sant Cugat del Vallès. La temporada 2004-05 inicià, en col·laboració amb la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música, el cicle de concerts de cambra.

Ha estat dirigida per Menuhin, Ros Marbà, Vila, Conti, Brotons, Brophy i Colomer, entre d'altres. S'ha guanyat un lloc de prestigi en el panorama musical, amb actuacions per tot Europa.

Ha col·laborat amb solistes de prestigi, com Yepes, V. dels Àngels, Claret, Rampal, Arimany, Achúcarro, Bros, Nucci, Carreras, Sebök, Aragall, Barrueco, Veloso, Rinaldi, Hendricks, Núñez i Amaral, entre d'altres.

Ha enregistrat obres de Toldrà, Montsalvatge, Casals, Turina, Rodrigo, Manén, Lamote de Grignon, Guinovart i Rendine. Ha estrenat *Gemini* de Cervelló, *Tres reflexos sobre una pastoral d'hivern* de Montsalvatge i la *Simfonia núm. 2, "Andorrana"* de Rendine. El novembre del 2004 li fou atorgada la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya.

Eduard Iniesta

Eduard Iniesta Torres (Barcelona, 2 de març de 1968) és un compositor català especialitzat en instruments de doble corda de la Mediterrània.

Va començar a tocar la guitarra a l'edat de nou anys. La seva passió pels instruments de doble corda li ve de les agrupacions de corda (rondalles) catalanes i mallorquines, que tantes vegades havia escoltat de petit. Aquestes textures sonores i el seu amor per la música popular el van portar a la sonoritat de les seves composicions, les quals acostuma a vestir amb alguns dels més de quaranta instruments de Grècia, Turquia, Egipte o Portugal.

Llicenciat en dret per la Universitat de Barcelona, va portar el seu inicial període d'aprenentatge musical simultàniament amb aquests estudis fins a obtenir la llicenciatura.

Durant una llarga etapa, el compositor va viatjar a països com Turquia, Grècia, Síria o Portugal per aprofundir en el coneixement dels instruments de corda autòctons.

La seva música és bàsicament "portuària", perquè neix a Barcelona, una ciutat custodiada per un port, lloc per on li arriben les influències culturals dels països que l'envolten. Aquesta visió romàntica propicia la seva obra plena de matisos i de colors.

No hi ha dubte que Eduard Iniesta s'ha convertit en un referent de la música mediterrània al nostre país, de la qual és un profund coneixedor.

Patrons de l'ONCA:

Govern d'Andorra

Fundació
Crèdit Andorrà

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

inaem

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat